

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΜΕ ΦΑΝΤΑΣΙΑ

ΣΤ1

1. ΜΙΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΠΕΤΙΑ

Όλα κυλούσαν φυσιολογικά. Οι παιχνιδιομηχανές είχαν πάρει φωτιά! Τα ξωτικά πακετάριζαν τα δώρα. Οι τάρανδοι ταΐζονταν και ο Άγιος Βασίλης ετοίμαζε τη στολή του. Μέχρι που... ήρθε η ώρα τα ξωτικά να γεμίσουν τον σάκο του Άγιου Βασίλη με ατελείωτα δώρα που θα μοιράσει το βράδυ της Πρωτοχρονιάς σε όλα τα παιδιά του κόσμου.

Καθώς οι βοηθοί του γέμιζαν τον σάκο ένωσαν ότι κάποια από τα πακέτα ήταν πολύ ελαφριά. Προβληματισμένα τα ξωτικά αποφάσισαν να ανοίξουν ένα για να δούνε τι περιέχει. Έτσι κι έγινε...

Έντρομα ανακάλυψαν πως το κουτί ήταν κενό. Αμέσως έτρεξαν στον Άγιο Βασίλη και του εξήγησαν τι είχε συμβεί. Τότε εκείνος αγχωμένος και τρομαγμένος πήγε μαζί με τα ξωτικά στον σάκο για να δει αν και τα υπόλοιπα δώρα ήταν άδεια. Καθώς άνοιγε ένα-ένα τα κουτιά αγχωνόταν ολοένα και περισσότερο, ώσπου άνοιξε και το τελευταίο, το οποίο ήταν επίσης άδειο.

Ο Άγιος Βασίλης τότε, έκατσε σιωπηλός για μερικά δευτερόλεπτα, πήρε μια βαθιά ανάσα, σκέφτηκε για λίγο και έπειτα είπε στα ξωτικά «Μην αγχώνεστε παιδιά! Κανείς δεν χαλάει την Πρωτοχρονιά! Εμπρός να βρούμε τη ζημιά!» Τότε όλοι μαζί ξεχύθηκαν στο χωριό και άρχισαν να ρωτάνε όποιον έβρισκαν μπροστά τους

αν είχε δει ή αν είχε ακούσει κάτι σχετικά με την εξαφάνιση των δώρων. Όμως με όσους κι αν μίλησαν κανείς δεν ήξερε τι μπορεί να πήγε στραβά. Κι όλοι δίνανε την ίδια απάντηση «Δεν ξέρω τίποτα»

Την ίδια ώρα που συμβαίνουν όλα αυτά παρατηρούσε από μια σκοτεινή γωνιά ο Μπέρζνικελ και γελούσε πονηρά. Κανείς δεν θυμόταν σε όλο το χωριό εκείνο το μικρό το ξωτικό που είχε εκδιωχθεί λόγω της κακής του συμπεριφοράς. Κι όμως μετά από πολύ καιρό ήρθε πάλι στο σπίτι του Αη-Βασίλη το χωριό ο Μπέρζνικελ το ξωτικό να καταστρέψει τα Χριστούγεννα των παιδιών για να εκδικηθεί τον δικό του τον διωγμό. Έτσι κάθε βράδυ σιγά-σιγά πήγαινε και έβγαζε τα δώρα απ' τα κουτιά ώστε να μην χαρούν τα παιδιά και να χαθεί η μαγεία των Χριστουγέννων παντοτινά.

Ο Άη-Βασίλης τελικά αποφάσισε να βάλει μια κάμερα. Έτσι γέμισαν πάλι με δώρα τα κουτιά και τα βάλανε στο σάκο ξανά. Σαν να μην συνέβη τίποτα πήγανε για ύπνο και αυτός και τα ξωτικά. Τότε ο Μπέρζνικελ για άλλη μια φορά ξετρύπωσε από την κρυψώνα του και άδειασε τον σάκο βιαστικά.

Το άλλο πρωί, ο Άη-Βασίλης με τα ξωτικά είδανε από την κάμερα τι συνέβαινε τελικά και αμέσως ξεχυθήκαν στο χωριό και άρχισαν να αναζητούν τον Μπέρζνικελ. Μόλις τον βρήκαν τελικά φώναξαν τον Άη-Βασίλη, ο οποίος αντί να τον μαλώσει και να τον

ξαναδιώξει τον πήρε μια μεγάλη και ζεστή αγκαλιά και του είτε τρυφερά «Μπέρζνικελ μικρό μου ξωτικό δεν πέρασε μέρα που να μην σε σκεφτόμαστε όλο το χωριό και εγώ. Δεν μπορώ και δεν θέλω να σκεφτώ τι κακό μπορεί να σου έχει συμβεί μακριά μας τόσο καιρό. Αλλά βλέπω στην καρδιά σου βαθιά πληγή για να θες να καταστρέψεις την πιο όμορφη γιορτή. Θα σου πω κάτι και είναι δική σου επιλογή αν θα δεχτείς ή θα αρνηθείς. Γύρνα πίσω στο χωριό να διορθώσουμε μαζί το λάθος αυτό.» έτσι ο Άη-Βασίλης ζήτησε από τον Μπέρζνικελ να πάει μαζί του να μοιράσουν τα δώρα το βράδυ της Πρωτοχρονιά, ώστε να δει από κοντά την χαρά στα μάτια των παιδιών όταν ανοίγουν τα δώρα τους. Ο Μπέρζνικελ χωρίς δεύτερη είπε ναι και αμέσως έτρεξε μαζί με τα άλλα ξωτικά να φτιάξουν καινούρια δώρα για τα παιδιά.

Από τότε και πάντα για κάθε χρονιά ο Μπέρζνικελ όχι μόνο ετοιμάζει αλλά και μοιράζει τα δώρα στο πλάι του Άη-Βασίλη κάθε Πρωτοχρονιά. Επιτέλους ένιωσε χαρά μοιράζοντας αγάπη στα παιδιά!!!

Μια ανατρεπτική

Χριστουγεννιάτικη

ιστορία

2. Μία ανατρεπτική χριστουγεννιάτικη ιστορία

Όλα κυλούσαν φυσιολογικά. Οι παιχνιδιομηχανές είχαν πάρει φωτιά! Τα ζωτικά πακετάριζαν τα δώρα. Οι τάρανδοι ταΐζονταν και ο Άγιος Βασίλης ετοίμαζε τη στολή του. Μέχρι που δύο ζωτικά μπήκανε πανικόβλητα μέσα στο δωμάτιο του Άγιου Βασίλη που έμεινε να τους κοιτάει εμβρόντητος. «Καλό είναι να χτυπάμε και καμιά πόρτα», τους είπε. «Εντάξει, είμαι πολύ ωραίος και μόνο με τα εσώρουχα και τις κάλτσες μου γιατί τονίζονται το καλλίγραμμο κορμί μου, αλλά...». Τα ζωτικά τον διέκοψαν. Είχε κεφάλια ο Άγιος όμως εκείνη την στιγμή συνέβαινε κάτι πολύ σοβαρό. «Δεν θα μπαίναμε έτσι και συγχώρησέ μας, όμως υπάρχει πρόβλημα». «Τί συμβαίνει καλά μου ζωτικά;», ρώτησε τρίβοντας την κοιλιά του. «Οι μηχανές έχουν καταρρεύσει και δεν λειτουργούν, ο ουρανός έχει σκοτεινιάσει και δεν φαίνονται τα αστερία με αποτέλεσμα το σύστημα πλοήγησης να χάσει τις διαδρομές του και οι τάρανδοι έχουν πέσει σε βαθύ ύπνο». «Αυτό ακούγεται δουλειά ενός παλιού κακού μου γνώριμου, του Βασιλιά του Χάους και της Αναρχίας», είπε ο Άγιος τρίβοντας την γενειάδα του αυτή τη φορά. «Ο Τζόκερ!», είπαν με μία φωνή τα ζωτικά. «Γρήγορα πάσε κόκκινο να μην μαλώσουμε κι εμείς» είπαν και άρπαξαν την στολή του Άγιου Βασίλη που δεν είχε προλάβει να φορέσει. «Σιγά, θα μου την τσαλακώσετε!», τους είπε. «Και μετά ποιος ακούει την γυναίκα μου που την σιδέρωνε με τις ώρες!». Άρπαξε την στολή και άρχισε να ντύνεται. Ήξερε πως έπρεπε να δράσει γρήγορα γιατί είχαν μείνει λίγες ώρες για το μαγικό ταξίδι και ήταν αποφασισμένος να παραδώσει τα δώρα όπως κάθε φορά.

Με γοργό βήμα πήγε στο γραφείο του για να σκεφτεί ποιος ήταν αυτός που θα μπορούσε να τον βοηθήσει να σώσει την Πρωτοχρονιά. «Αυτό είναι δουλειά για τον Μπάτμαν», είπε ο Άγιος με σιγουριά. «Είναι ο μόνος που μπορεί να σταματήσει τον Τζόκερ, ξέρει τον τρόπο να τον αντιμετωπίσει!». Άρπαξε το μαγικό του ραβδί και βγήκε έξω, κάτω από τον σκοτεινό ουρανό. Το ύψωσε και άρχισε να λέει το μαγικό του ξόρκι:

Μες την νύχτα φως να λάμπει

Πολεμιστή του σκότους, να φανείς

Από το σκοτάδι ήρωα να έρθεις

Το κακό για να εκδικηθείς

Με το σήμα της νυχτερίδας στον ουρανό

Άκουσε το κάλεσμά μου κι έλα εδώ

Να σώσεις την Πρωτοχρονιά, Μπάτμαν σου ζητώ!

Το μαγικό ραβδί άρχισε να λάμπει όλο και πιο πολύ μέχρι που ο ουρανός «άνοιξε» και εμφανίστηκε το περίγραμμα ενός δώρου με ένα κατακόκκινο φιόγκο και το σήμα της νυχτερίδας φωτεινό, να αναβοσβήνει με πολύχρωμα, λαμπερά, γιορτινά λαμπάκια, εκπέμποντας βοήθεια.

...Ο Μπάτμαν απολάμβανε την ηρεμία της τελευταίας μέρας του χρόνου στην έπαυλη του στην Γκόθαμ Σίτυ, όταν μια λαμπερή ακτίνα φωτός πέρασε από το παράθυρο του γραφείου του. Σήκωσε το βλέμμα του και είδε το σημάδι της νυχτερίδας που έλαμπε πάνω από την πόλη. «Μα τις χίλιες νυχτερίδες! Πανηγύρι μου το έκανε το σήμα αυτός ο Άγιος Βασίλης! Αυτή η επιμονή του να μην χρησιμοποιεί πιο σύγχρονα μέσα επικοινωνίας είναι από τα άγραφα!», μονολόγησε. Ήξερε όμως ότι για να ζητήσει την βοήθειά του σίγουρα συνέβαινε κάτι σοβαρό. Έβαλε την κάπα του και την μάσκα του και μπήκε στο μαπατμπομπλ του για μια ακόμα αποστολή, αυτή τη φορά διαφορετική από τις συνηθισμένες. Ήξερε πως η νύχτα αυτή δεν θα ήταν ήσυχη, και έπρεπε να ανακαλύψει τι κρυβόταν πίσω από το μαγικό σήμα του Αγίου Βασίλη που καλούσε τη βοήθειά του. Ήξερε πως αν δεν έφτανε άμεσα εκεί, η Πρωτοχρονιά ίσως να μην ήταν καθόλου γιορτινή...

Σε λίγα λεπτά βρισκόταν έξω από το γραφείο του Αγίου Βασίλη. Ένοιωθε μια κακή ενέργεια τριγύρω παντού. Είχε ήδη καταλάβει πως πίσω από αυτήν κρυβόταν ο αιώνιος εχθρός του. Στην πόρτα εμφανίστηκε ο Άγιος Βασίλης με την αγωνία ζωγραφισμένη στο πρόσωπό του. «Μπάτμαν, χαίρομαι που ήρθες τόσο γρήγορα! Η κατάσταση είναι κρίσιμη. Πρέπει να βρούμε τον Τζόκερ και να τον σταματήσουμε προτού καταστρέψει τα πάντα», είπε με ένταση. «Αφυσά το σε μένα», απάντησε ο Μπάτμαν με ήρεμη φωνή. «Θα χρειαστούμε τη μαγεία σου ωστόσο. Γιατί από τεχνολογία αν κρίνω από το σήμα που με κάλεσες, μάλλον δεν έχεις κάνει ιδιαίτερη πρόοδο», του είπε με σοβαρό ύφος, αλλά δεν κρατήθηκε και ξέσπασε σε γέλια. «Πάντως μου έφτιαξες το κέφι δεν μπορώ να πω, γιατί φαντάζομαι ότι αύριο αυτή η εικόνα θα είναι πρωτοσέλιδο στην Γκόθαμ Σίτυ Τάιμς». Ο Άγιος Βασίλης γέλασε αλλά αμέσως σκοτείνιασε γιατί τα ζωτικά, πανικόβλητα, μπήκανε να του θυμίσουν πόσος χρόνος είχε μείνει μέχρι την αλλαγή του χρόνου. «Πρέπει να πάμε στη βάση του Τζόκερ για να τον σταματήσουμε γιατί δεν είναι μόνο η Πρωτοχρονιά που κινδυνεύει, αλλά η ίδια η έννοια της γιορτής», είπε ο Μπάτμαν. «Πάμε λοιπόν, φίλε μου. Για την Πρωτοχρονιά, για τα παιδιά όλου του κόσμου», απάντησε ο Άγιος.

Επιβιάστηκαν στο μπατμομπιλ και ο Μπάτμαν άνοιξε στην οθόνη τον ψηφιακό χάρτη και πάτησε το κουμπί ανίχνευσης μαγικών ενεργειών. «Πρέπει να εντοπίσουμε το κέντρο της σκοτεινής ενέργειας του Τζόκερ», είπε. Η οθόνη άρχισε να αναβοσβήνει δείχνοντας το σημείο που είχε στηθεί ο καταστροφικός μηχανισμός. «Τον σακώσαμε!», είπε με σιγουριά ο Μπάτμαν και με ιλιγγιώδη ταχύτητα ξεκίνησε για το πιο απομακρυσμένο σημείο στο Βόρειο Πόλο. Μόλις φτάσανε, το Μπατμομπιλ σταμάτησε μπροστά από μια σκοτεινή, επιβλητική βάση, γεμάτη τεχνολογία και μαγικές παγίδες. «Τώρα ξεκινάει η παράσταση Άγιε μου!», είπε ο Μπάτμαν. Ο Άγιος Βασίλης σήκωσε το ρεβδί του και είπε: «το ραβδί, δάδα να γίνει και φλόγα άσβεστη να δίνε». Μεμιάς φωτίστηκε ο σκοτεινός χώρος γύρω τους. Όσο προχωρούσανε ανάμεσα σε διαδρόμους που θύμιζαν λαβύρινθο, ο Μπάτμαν με τις τεχνολογικές του συσκευές κατέστρεφε τις παγίδες.

Όταν φτάσανε στο κέντρο ελέγχου, αντίκρυσαν μία τεράστια αίθουσα γεμάτη με ηλεκτρονικές οθόνες και τον Τζόκερ να κάθεται σε μια αναπαυτική καρέκλα γελώντας σαν τρελός. «Μα πόσο αναμενόμενη ήταν αυτή η επίσκεψη από αυτό το αταίριαστο παρεάκι;», είπε ειρωνικά ο Τζόκερ. «Γελάει καλύτερα, όποιος γελάει τελευταίος», είπε ο Άγιος Βασίλης. Έδειξε με το μαγικό του ραβδί προς το μέρος του και φώναξε: «Σε παγωμένη σφαίρα να κλειστείς και αιώνια να φυλακιστείς!». Μια γυάλινη χιονόμπαλα άρχισε να σχηματίζεται γύρω από τον Τζόκερ και το χιόνι τον πάγωσε, αφήνοντας τον ακίνητο για πάντα εγκλωβισμένο μέσα της. «Οφείλω να ομολογήσω ότι τόσο πολύ δεν διασκέδασα ούτε όταν ο μάγος Ντέιβιντ Κόπερφιλντ εξαφάνισε το άγαλμα της ελευθερίας», είπε με ικανοποίηση ο Μπάτμαν και με την τεχνολογία του διέλυσε τον μηχανισμό του Τζόκερ, φέρνοντας την ισορροπία και καθαρίζοντας τον ουρανό. Οι τάρανδοι ξύπνησαν και ήταν έτοιμοι να ξεκινήσουν την αποστολή τους.

«Γρήγορα πίσω στην δική μου βάση τώρα», είπε ο Άγιος Βασίλης παίρνοντας προσεκτικά την γυάλινη χιονόμπαλα.

Όταν φτάσανε, τα ζωτικά είχαν ήδη πιάσει δουλειά και τελειώνανε τα δώρα, ενώ τα περισσότερα είχαν φορτωθεί στο έλικηθρο. «Γύρισε το αφεντικό!», πανηγύριζαν με χαρά και ανακούφιση. Ο Άγιος Βασίλης χαμογέλασε. «Καλά μου ζωτικά η Πρωτοχρονιά είναι πια ασφαλής για όλα τα παιδιά του κόσμου! Σε λίγο αναχωρώ!».

«Η δουλειά μου νομίζω πως τελείωσε εδώ», είπε ο Μπάτμαν. «Υπάρχει θέση και για εσένα στο έλικηθρο αν θέλεις», απάντησε ο Άγιος. «Θα το ήθελα πολύ, αλλά η Κατηγούμαν έχει οργανώσει ρεβεγιόν στο σπίτι της και μου έχει αφήσει ήδη δεκάδες μηνύματα, επειδή έχω καθυστερήσει. Και αν υπάρχει κάτι που ξέρω σίγουρα, είναι πόσο κοφτερά είναι τα νόχια της!». Ο Άγιος Βασίλης γέλασε και του είπε: «Τότε θα σου δώσω να της πας ένα δώρο» και του έδωσε την χιονόμπαλα με τον παγωμένο Τζόκερ. «Μόνο να προσέχεις μην σπάσει γιατί τότε θα πάρει σάρκα και οστά και θα αποκτήσει ξανά τις δυνάμεις του». «Νομίζω πως θα της αρέσει τόσο πολύ, που θα με συγχωρήσει για την αργοπορία μου», απάντησε ο Μπάτμαν. «Έχε γεια καλέ μου φίλε και καλή αντάμωση!», είπε ο Άγιος και ανέβηκε στο έλικηθρο για το μεγάλο του ταξίδι και χάθηκε στον ουρανό αφήνοντας πίσω του αστερόσκονη. «Είς το επανιδείν!», απάντησε ο Μπάτμαν και έβαλε μπρος το μπατμομπιλ για το σπίτι της Κατηγούμαν.

Όταν έφτασε, την βρήκε λίγο μουντρομένη γιατί είχαν μείνει λίγα λεπτά για την αλλαγή του χρόνου. «Άργησα γιατί έψαχνα το καλύτερο δώρο για εσένα», της είπε και της έδωσε την γυάλινη χιονόμπαλα. Ο Ρόμπιν, ο βοηθός του Μπάτμαν, πλησίασε και πήρε την χιονόμπαλα από τα χέρια της όλο ενθουσιασμό. «Είχα μια τέτοια όταν ήμουν παιδί», είπε. «Αν την κουνήσεις, είναι σαν να χιονίζει!». «Πρόσεχε Ρόμπι...», δεν πρόλαβε να τελειώσει την φράση του ο Μπάτμαν. «Καλή χρονιά!» ακούστηκαν χαρούμενες οι φωνές των καλεσμένων. Τα πυροτεχνήματα φώτιζαν τον ουρανό... Μία καινούρια χρονιά ξεκινούσε...

3. Όλα κυλούσαν φυσιολογικά. Οι παιχνιδιομηχανές είχαν πάρει φωτιά! Τα ξωτικά πακετάριζαν τα δώρα. Οι τάρανδοι ταΐζονταν και ο Άγιος Βασίλης ετοίμαζε τη στολή του.

Αλλά δεν ήξερε ότι κάποιος σκάρωναν ένα σχέδιο πίσω από την πλάτη του. Και ποιοι άραγε ήταν αυτοί; Οι δάσκαλοι, οι οποίοι συναντήθηκαν στο μεγαλύτερο σχολείο του κόσμου κι αποφάσισαν το πρωί της παραμονής της Πρωτοχρονιάς να πάνε στο εργαστήριο του Άγιου Βασίλη μεταμφιεσμένοι σε ξωτικά και να ρίξουν υπνωτικό στο γάλα που θα έπινε πριν ξεκινήσει το μοίρασμα των δώρων.

Όλα πήγαν ρολόι στο σχέδιό τους. Ο Άγιος Βασίλης κοιμήθηκε και κανείς δε μοίρασε τα δώρα στα παιδιά. αυτά τα Χριστούγεννα ήταν μια αποτυχία, αλλά τα πράγματα δε θα συνεχίζονταν έτσι για πολύ καιρό.

Αυτή τη χρονιά οι δάσκαλοι είχαν σκαρώσει ένα διαφορετικό σχέδιο, χειρότερο απ' το περσινό. Θα ξανακοίμιζαν τον Άγιο Βασίλη και οι ίδιοι θα μοίραζαν τα δώρα στα παιδιά, ο καθένας στην περιοχή που δίδασκε. Αλλά θα ήταν κάπως διαφορετικά. Μέσα δε θα περιείχαν παιχνίδια αλλά φωτοτυπίες και ασκήσεις. Στο μεταξύ ο Άγιος Βασίλης κάλεσε τα παιδιά στο εργαστήρι του για βοήθεια. Εκεί, τους εξήγησε γιατί πέρυσι έμειναν χωρίς δώρα. Εξαρχής, τα παιδιά του είπαν να μην πει το γάλα του, αλλά τους είπε ότι αυτό δε γίνεται, επειδή δεν είναι ένα απλό γάλα είναι ένα μαγικό γάλα. Τελικά, κατέληξαν να βάλουν κάμερες στην κουζίνα ώστε να πιάσουν αυτούς που ήθελαν να καταστρέψουν τα Χριστούγεννα.

Έτσι κι έγινε. Οι δάσκαλοι στην προσπάθειά τους να βάλουν υπνωτικό στο γάλα, καταγράφηκαν από τις κάμερες με αποτέλεσμα να φυλακιστούν ισόβια στις φυλακές του Άγιου Βασίλη.

Από τότε, ποτέ κανείς δεν προσπάθησε να καταστρέψει τα Χριστούγεννα!

ΚΔ